

LIBRIS

We know
books

MIGUEL DE CERVANTES

**MINUNATELE ISPRĂVI
ALE VESTITULUI CAVALER**

DON QUIJOTE

Repovestire pentru copii de

AL. ALEXIANU

Fișă biobibliografică de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**CERVANTES SAAVEDRA, MIGUEL de****Minunatele isprăvi ale vestitului cavaler Don Quijote/Miguel de**

Cervantes; repovestire pentru copii de Al. Alexianu – fișă

biobibliografică de Lucian Pricop – Ed.a 3-a – București:

Cartex 2000, 2023

ISBN 978-606-091-112-8

I. Alexianu, Alexandru (trad.)

II. Pricop, Lucian (bibliogr)

821.134.2

© Radu-Vasile Alexianu

© Editura Cartex 2000 pentru prezenta ediție

Pentru comenzi și informații, vă rugăm să ne contactați la:

- Tel/fax: 021/323.41.30; 021/323.00.76
- Tel.: 0745.069.898; 0729.951.763
- www.edituracartex.ro
- e-mail: comenzi@edituracartex.ro
- e-mail: comanda.cartex@gmail.com
- O.P. 4, C.P. 184, București

CUPRINS

<i>Către cititori</i>	9
<i>Fișă biobibliografică</i>	11
Cap.I. Unde începe istoria mândrului cavaler Don Quijote din La Mancha și se arată firea și traiul lui	15
Cap.II. Aici se vede cum viteazul nostru pleacă de acasă pentru a săvârși fapte mari	20
Cap.III. În care se povestește cum a fost făcut cavaler Don Quijote, de către hangiul cel viclean	24
Cap.IV. Don Quijote salvează un băietan de harapnicul stăpânului său	29
Cap.V. Unde urmărim și alte întâmplări fără noroc ale eroului nostru	33
Cap.VI. Cum au dat iama prin bucoavnele eroului nostru bunii săi prieteni din sat	36
Cap.VII. Unde se arată cum neînfricatul cavaler Don Quijote din La Mancha își adună puterile și pleacă iar la drum, în căutare de aventuri vitejești	38

Cap.VIII.	Cum a ieșit biruitor viteazul Don Quijote în lupta lui cu morile de vânt	41
Cap.IX.	Unde se arată despre câte au vorbit între ei și au pus la cale, după aceea, Sancho și Don Quijote	47
Cap.X.	Don Quijote întâlnește în drum niște păstori de capre și ospătează cu ei la masă	50
Cap.XI.	Despre pățania cavalerului Don Quijote cu niște paznici de herghelie din Segovia	52
Cap.XII.	Cum au mers eroii noștri la un han și cum a fost dat în târbacă bunul scutier Sancho Panza	55
Cap.XIII.	Aici se arată ce au vorbit după aceea Don Quijote cu Sancho Panza și încă alte întâmplări minunate de care s-au învrednicit cei doi viteji	59
Cap.XIV.	Aici se povestește uimitoarea și plina de groază întâmplare, din care Don Quijote și Sancho Panza, prin vitejia lor fără seamăn, au ieșit biruitori și nevătămați	64
Cap.XV.	Unde se arată minunata aventură a lui Don Quijote, în care a izbutit să dobândească vestitul coif de aur al lui Mambrin, precum și alte întâmplări, nu mai puțin vrednice de interes	70
Cap.XVI.	Unde se arată cum viteazul cavaler Don Quijote a eliberat din lanțuri un convoi de osândiți la galere	75
Cap.XVII.	Despre aventurile celor doi în Sierra Morena, despre alte cuvinte rostite de eroi și despre alte fapte de seamă întâmplare lui Don Quijote și lui Sancho Panza, după aceea	80

Cap.XVIII.	Unde se începe un nou capitol, și chiar o nouă carte, povestind isprăvile nemaipomenite ale celor doi eroi năzdrăvani	90
Cap.XIX.	Unde se povestește despre întâlnirea din pădure a lui Don Quijote cavalerul întristatei figuri, cu îndrăgostitul cavaler al Oglinzilor	97
Cap.XX.	Aici se arată întâlnirea viteazului cavaler al Tristei Figuri cu un preînțelept hidalgo îmbrăcat în haine verzi	104
Cap.XXI.	Unde se povestește cum viteazul cavaler Don Quijote din La Mancha înfruntă singur leii, ieșind învingător din această înspăimântătoare aventură	108
Cap.XXII.	Unde se povestește despre întâlnirea lui Don Quijote din La Mancha cu vestitul cavaler al Albei Luni.....	115
Cap.XXIII.	Unde se spune cine era cavalerul Albei Luni și se povestesc și alte peripeții ale bravului Don Quijote	119
Cap.XXIV	Despre diata și sfârșitul vestitului cavaler Don Quijote din La Mancha	124

CAPITOLUL I

*UNDE ÎNCEPE ISTORIA MÂNRULUI CAVALER
DON QUIJOTE DIN LA MANCHA ȘI SE ARATĂ
FIREA ȘI TRAIUL LUI*

Trăia de mult în Spania, într-un sătuleț pierdut, din ținutul La Mancha, un boieraș de țară, un hidalgo cam bătrâior și ciudat la fire, nici prea avut nici de tot sărac, dar mândru de neamul vechi din care se trăgea și cu capul plin de gărgăuni din cei mari. Îl chema, dacă îmi aduc bine aminte, Quesada sau, mai curând Quijana, cum s-ar zice pe românește Cavalerul Albă, sau altfel... Dar numele pe care îl purta nu prea are multă însemnătate. Cât era ziulica de lungă, ba adesea și toată noaptea, până la revărsatul zorilor, el își trecea vremea citind povestiri cavalerești. Se prăpădea după vitejiile lui Amadis de Gaula, cel tare de virtute, și nu se mai sătura răsfoind întâmplările înflăcărate ale Cavalerului spadei și ale bravului Palmerin de Anglia. Cât privește isprăvile faimosului Don Rodrig de Ruy Diaz, zis „Cidul“, el le știa pe de rost, așa cum și faptele lui Roland fără de

teamă, cel care purta iarba fiarelor la dânsul, de nici o spadă nu-l putea atinge sau tăia, toți oșteni bravi, a căror memorie legendară se păstrase în cântecele din popor și prin cărțile de basme ale vremii.

Ultimul gologan și-l lua de la gură boierașul nostru pentru a cumpăra astfel de ceasloave mâncate de molii, cu care să-și omoare timpul. Ba, de la o bucată de vreme, se scrântise de-a binelea, de atâta citit, ajungând să se creadă el însuși un cavaler rătăcitor fără prihană, coborât cu hârzobul din paginile îngălbenite.

I se părea că el însuși a fost hărăzit să facă fapte minunate, al căror răsunet să colinde țările. Și într-o albă dimineață, se hotărî așa, tam-nisam, să plece lainic în lume, ca să-i sprijine pe cei slabi și sărmani împotriva celor puternici, scut să fie copiilor fără apărare, pe bătrâni să-i ocrotească și pe văduve și pe fecioare să le scoată din prinsoarea cruzilor uriași, de felul lui Morgante Maggiore, așa cum citise că făceau cavalerii de odinioară.

Nici bătrâna lui îngrijitoare, chelăreasa care îi ținea gospodăria, o femeie casnică și la locul ei, nici tânăra lui nepoată, în vârstă de numai 18 ani, nu izbutiră să-i schimbe hotărârea de a-și lăsa ocina părintească, pentru a merge în lume, în căutarea gloriei.

Se plictisise de atâtea cărți. Era decis să le arunce pe foc. La naiba cu romanele de aventuri de până aici și cu eroii lor, își zicea. De acum încolo, el însuși trebuia să fie eroul vestit, cavalerul fără teamă și fără păcat, despre care să se pomenească și a cărei amintire nevestejită să trăiască prin strălucirea faptelor lui.

Smulse din panoplie armura cea veche, scutul și lancea, coiful de tablă ruginită, ale strămoșului său, și începu să le curățe cu grijă. Apoi, când sfârși de lustruit toate aceste unelte de luptă, care mai că înverziseră, uitate în cui vreme de o sută și mai bine de ani, se înarmă din cap până în picioare cu ele și se uită în oglindă, să vadă cum arată îmbrăcat. I se potriveau de minune. Veni în sfârșit rândul calului, pe care îl scoase binișor de căpăstru din grajd și îl țesălă bine. Nu se putea închipui un cavaler fără cal! Este adevărat că „ducipalul“ pe care se pregătea să încalece nu mai era decât o mârțoagă prăpădită și flămândă, slabă de-i numărăi coastele, numai piele și os. Dar ce însemnătate putea să aibă înfățișarea ei jalnică, dacă mârțoaga asta necăjită avea să poarte în spinarea ei pe cel mai viteaz dintre viteji, dacă ea era sortită să fie calul celui mai brav dintre toți cavalerii rătăcitori din câți au existat vreodată pe pământ.

Un animal vestit, ca și stăpânul lui, și al cărui nume trebuia să răsunе plin de noblețe, așa cum se cuvenea unui cal din romanele cavaleresti, pe care boierașul nostru le citise până albise.

Îi va schimba deci numele pe care îl purtase până acum. De azi înainte îi va spune Rosinante, care înseamnă de fapt, tot mârțoagă, dar vezi dumneata, o mârțoagă de neam mare, o mârțoagă cilibie, un fel de gloabă de soi, cum numai un cavaler, adică un hidalgo, putea să aibă.

În ceea ce îl privește pe eroul nostru, el însuși trebuia să poarte un nume răsunător, cu care să se poată făli prin lume și care să dureze veacuri în memoria oamenilor. Hotărî așadar să-și spuie de acum încolo Don Quijote.

Era ca și cum și-ar fi zis Cavalerul Platoșă, sau Pan Lorică de fier, un nume foarte frumos, care suna a vitejie de la o poștă.

Și fiindcă provincia în care văzuse lumina zilei se numea La Mancha, el își luă numele de Don Quijote de la Mancha, pentru ca odată cu isprăvile, să i se cinstească și pământul de obârșie, care dăduse naștere unui atât de mare luptător.

Să mai poftescă acum cineva să-l înfrunte! își spunea el, îmbrăcat cum se afla, în haine de tablă și cu chivăra străbunului pe cap, legată bine cu panglici, ca să nu-i cadă. Arăta cum nu se poate mai chipeș! Lumea avea ce privi și, încântat de sine, se plimba cu pași rari, mândru și împodobit ca un păun din cei arătoși. La toate se gândise eroul nostru. Dar uitase totuși ceva. Unde se mai pomenise un cavaler fără iubită, adică fără o domniță în fața căreia să-și plece genunchiul, o domniță pentru care să lupte și să învingă, o domniță care să-i dea binecuvântarea ori de câte ori va trebui să meargă la război și care mai ales să se roage pentru viața lui, când s-o afla în primejdie? Unde s-a mai pomenit un cavaler rătăcitor fără o stăpână a inimii și a gândurilor? Or, Don Quijote știa că în satul vecin se găsește o fată frumoasă ca un bujor, de felul ei din Toboso, un pui de țarancă, cam din topor ea, dar rumenă în obraji și cu pielea feței ca petalele florilor. O chema Aldonza Lorenzo și cavalerul nostru tomnatic pusese ochii pe dânsa de mult timp.

Se hotărî dar s-o aleagă pe ea, să-i fie în veci stăpână, chiar dacă pentru aceasta va trebui să-i schimbe și ei numele de săteancă într-unul vrednic de o domniță din neam

ales. Se hotărî deci s-o boteze Dulcinea și-i va spune de Toboso, după numele cătunului din care i se trăgea spița.

Și cu aceasta, pregătirile fiind terminate, nu-i mai rămânea lui Don Quijote decât să plece la drum. Așa cum se va arăta în capitolul ce urmează.

